

Lesninger 3. søndag i påsketiden (år B)

1. lesning Apg 3,13–15.17–19

Dere drepte Livets Høvding! Men Gud reiste ham opp fra de døde.

I de dager sa Peter til folket:

«Abrahams, Isaks og Jakobs Gud, våre fedres Gud, har opphøyet i herligheten sin tjener Jesus, han som dere utleverte til Pilatus og ikke ville kjennes ved – enda Pilatus hadde besluttet å gi ham fri. Dere derimot kalte ham skyldig – ham, den Hellige og Rettferdige! – og mens dere forlangte nåde for en morder, drepte dere Livets Høvding! Men Gud reiste ham opp fra de døde; det er vi vitner på.

Nå vet jeg nok, brødre, at dere visste ikke hva dere gjorde – og deres øvrighet ikke heller. Slik lot imidlertid Gud gå i oppfyllelse hva han alt i forveien hadde forkynt gjennom alle sine profeter, at hans Salvede skulle lide. Så fatt et nytt sinn og vend om, for at deres synder kan bli utslettet!»

Responsoriesalme Sal 4,2. 4. 7. 9

Omkved: La ditt ansikt lyse over oss, Herre.

Svar meg, Gud, når jeg roper,
du som dømmer med rettferd.

I nøden finner du utvei;
vær meg nådig og hør min bønn.

Mange sier: «Hvem skjenker oss lykken?

La ditt ansikt lyse over oss, Herre.»

I fred går jeg til ro og finner hvile,
alene du gir meg trygghet, Herre.

2. lesning 1 Joh 2,1–5a

Han er sonofferet for våre synder – ja, for hele verdens

Mine små barn, dette skriver jeg til dere for at dere ikke skal synde. Men om noen allikevel synder, så har vi en talsmann hos Faderen, Jesus Kristus, den Rettferdige. Han er sonofferet for våre synder – ja, ikke bare våre, men hele verdens.

På dette skal vi kunne vite om vi virkelig kjenner ham: Er det så at vi holder fast ved hans bud? Den som sier at han kjenner ham, men ikke følger hans bud, han er en løgner, og i ham bor sannheten ikke. Den mann derimot som holder fast ved hans bud, i ham har Guds kjærlighet virkelig nådd sitt mål.

Halleluja Luk 24,32

Halleluja.

Herre Jesus, forklar Skriftene for oss,
gjør våre hjerter brennende når du taler.

Halleluja.

Evangelium Luk 24,35–48

Messias skal lide døden og stå opp fra de døde på den tredje dag

På den tid kom de to disiplene tilbake fra Emmaus og fortalte om det som hadde hendt på veien og hvordan de hadde kjent ham igjen da han brøt brødet.

Mens de talte om dette, stod han selv der midt iblant dem og sa: «Fred være med dere!» Forskrekket og engstelige trodde de det var et gjenferd. Men han sa til dem: «Hvorfor er dere redde? Og hvordan kan dere tvile fremdeles? Se på mine hender og mine føtter: Det er jo meg. Rør ved meg og se selv: Et gjenferd har da ikke kjøtt og knokler, som dere ser jeg har.»

Men fremdeles stod de der fulle av vantro og undring – de våget ikke tro for bare glede. Da sa Jesus: «Har dere noe å spise?» De gav ham et stykke stekt fisk, og han tok det og spiste mens de så på.

Derpå sa han: «Det var dette jeg mente når jeg sa til dere, den tiden vi var sammen, at alt det som står skrevet om meg – i Moseloven, hos profetene og i Salmene – måtte oppfylles.» Så åpnet han deres forstand for Skriftene, og sa til dem:

«Slik står det altså skrevet: Messias skal lide døden og stå opp fra de døde på den tredje dag, og så skal det forkynnes i hans navn, fra Jerusalem av ut blant alle folkeslag, at de skal vende om og få sine synder tilgitt. Om dette skal nå dere være vitner.»